Dosarul nr.3-1853/2022
2-22104898-12-3-20072022-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

31.03.2025 mun.Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru,
Președintele ședinței, judecător Liudmila Holeviţcaia,
Grefier Cristina Verlan,

examinând în ședința de judecată publică acțiunea în contencios administrativ a reclamantului *****împotriva Centrului Național Anticorupție privind contestarea rezultatului testului de integritate,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

Reclamantul - *****reprezentat de avocatul Radu Cijicenco, la data de 20.07.2022, s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ împotriva Centrului Național Anticorupție, prin care a solicitat:

- anularea raportului privind rezultatele testării integrității profesionale din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică din cadrul IGP al MAI nr.de înregistrare *****din 05.07.2022 în privința lui *****
- constatarea ca fiind neconcludent a comportamentului agentului public testat din considerentul că nu permite aprecierea rezultatului testului nici ca pozitiv, nici ca negativ;

În argumentarea acțiunii depuse, partea reclamantă a invocat că, *****la data de 15.07.2021 a fost informat despre rezultatele Raportului privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică.

Din așa-zisa „fabulă" de testare a integrității prin provocare, se deduce faptul că *****ofițer al secției Escortă și Misiuni Speciale, echipaj ***** aflat pe traseul Chișinău–Leușeni (Ml), în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu, a stopat automobilul condus de persoana testată, pentru depășirea limitei legale de viteză, comunicându-i acesteia fapta contravențională.

Îndreptându-se spre automobilul de serviciu, agentul public *****a întrebat persoana testată dacă este „un băiat de treabă". Ulterior, după o scurtă discuție, agentul public i-a spus testorului să aducă polița de asigurare și să se uite în ea. Persoana testată a întrebat cât ar trebui să pună în poliță, iar agentul public a lăsat la discreția acesteia suma, menționând doar „să fie omenește".

Persoana testată a introdus 200 de lei în polița de asigurare auto și i-a înmânat-o agentului public Dodiță, care a scos banii din document, a returnat polița și a permis persoanei testate să plece fără a întocmi proces-verbal cu privire la contravenție.

Ca rezultat, autoritatea care a efectuat testul a apreciat rezultatul drept negativ, obligând agentul public să restituie suma de bani primită în cadrul testului, până la data de 29.07.2022.

Consideră reclamantul că, poziția autorității administrative pârâte ca fiind una subiectivă, eronată, iar calificarea testului cu rezultatul negativ ca fiind neîntemeiată din următoarele considerente: decizia motivată de inițiere a testării integrității profesionale în cadrul evaluării integrității instituționale se ia de către instituția care evaluează integritatea instituțională și se autorizează de către instanța de judecată care este competentă în conformitate cu prevederile art.343[6] din Codul de procedură civilă. Decizia motivată de inițiere a testării integrității profesionale și autorizarea sunt confidențiale până la transmiterea raportului privind rezultatele evaluării integrității instituționale entității publice sau organului de autoadministrare în conformitate cu art.18 alin.(5) din prezenta lege.

Menționează reclamantul că, în decizia motivată de inițiere a testării integrității profesionale se indică: motivele inițierii testării integrității profesionale în cadrul entității publice supuse evaluării integrității instituționale; riscurile de corupție identificate în cadrul entității publice; obiectivele testării integrității profesionale a agenților publici din cadrul entității publice; categoriile de agenți publici din cadrul entității publice selectați pentru a fi supuși testării integrității profesionale; eșantionul agenților publici care urmează a fi testați, în funcție de capacitatea Centrului Național Anticorupție și a Serviciului de Informații și Securitate de a efectua testarea integrității profesionale a unui număr reprezentativ de agenți publici; posibilitatea utilizării mijloacelor de înregistrare audio/video, mijloacelor de comunicare, altor mijloace tehnice de obținere în mod ascuns a informației, precum și posibilitatea promisiunii sau transmiterii bunurilor, oferirii serviciilor, acordării privilegiilor și avantajelor în vederea fixării comportamentului manifestat de agenții publici și a nedeconspirații activității testărilor; alte informații relevante pentru realizarea testării integrității profesionale.

Mai mult, testorii își desfășoară activitatea în mod confidențial în acest scop, testorii pot recurge la mijloacele și metodele prevăzute la art.9 alin.(l) lit.c).

Respectiv, fixarea comportamentului agentului public supus testului de integritate profesională se face cu utilizarea mijloacelor de înregistrare audio/video, mijloacelor de comunicare, altor mijloace tehnice de obținere în mod ascuns a informației din dotarea instituțiilor care evaluează integritatea instituțională sau din alte surse, precum și cu posibilitatea transmiterii bunurilor, oferirii serviciilor, acordării privilegiilor și avantajelor, doar în condițiile reflectării acestor mijloace și posibilități în decizia motivată de inițiere a testării integrității profesionale, autorizată conform art.14.

Rezultatul testului de integritate profesională este apreciat drept: pozitiv - dacă agentul public testat a dat dovadă de integritate profesională, respectând obligațiile prevăzute la art.7 alin.(2) lit.a)-c); negativ - dacă agentul public testat nu a respectat obligațiile prevăzute la art.7 alin.(2) lit.a)-c); neconcludent - dacă comportamentul agentului public testat nu permite aprecierea rezultatului testului nici ca pozitiv, nici ca negativ, precum și în situațiile în care testul de integritate profesională a fost realizat cu încălcarea prevederilor prezentei legi.

Potrivit prevederilor art.7 alin.(2) al Legii 325/13 agenții publici au obligația: să nu admită manifestări de corupție; să denunțe imediat organelor competente orice tentativă de a fi implicați în acțiunile prevăzute mai sus; să denunțe imediat influențele necorespunzătoare, să declare cadourile și conflictul de interese în conformitate cu legislația.

La fel conform art.10 al Legii 325 obligațiile extinse de declarare a potențialelor interese personale și conflicte de interese presupun depunerea de către testorul selectat a unei declarații pe proprie răspundere cu privire la locurile de muncă anterioare, relațiile de rudenie, prietenie sau ostilitate din viața lor privată cu oricare agent public a cărui testare a integrității profesionale este de competența instituției din care testerul respectiv face parte. Declarația depusă se

actualizează semestrial de către testor, precum și ori de câte ori testorului îi devine cunoscut faptul că urmează să aplice un test de integritate profesională în privința agentului public, relația cu care din viața lui privată nu a fost inclusă în declarația depusă și/sau actualizată anterior. Rezultatul testului de integritate profesională desfășurat în privința unui agent public cu încălcarea prevederilor alin.(4) și alin.(5) este apreciat de către instanța de judecată ca neconcludent, în condițiile art.17

În acest sens având în vedere faptul că, *****nu are acces la o asemenea declarație, ar fi oportun ca instanța de contencios care va examina prezenta cerere să examineze declarație testorului în vederea stabilirii a eventualelor conflicte cu autoritatea (Inspectoratului Național de Securitate Publică) în care numitul testor a efectuat testarea integrității profesionale. Sau chiar de aici apare întrebarea „dar poate testorul fiind un vitezoman și fiind atras la răspundere contravențională de mai multe ori ar avea o satisfacție (interes) să provoace un agent public de circulație la comiterea unor fapte corupționale.

La fel, consideră că autoritatea administrativă greșit a apreciat rezultatul testului petrecut.

Astfel, invocarea faptului încălcării art.7 alin.2 lit.c) Legii 325 nu este susținută prin mijloace de probe. Or, chiar din descrierea fabulei din raportul privind rezultatele testării nu se desprinde acest fapt, din contextul că testorul a avut o întrebare la agentul de patrulare dar nu o propunere, întrebare la care agentul de patrulare a răspuns prin negare.

Este necesar de menționat că, potrivit art.7 Hotărârii Guvernului nr.409 din 07.06.2017 „cu privire la aprobarea Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne„ funcționarul public este obligat să asigure, potrivit competențelor, informarea corectă a cetățenilor referitor la informațiile de utilitate publică și de interes personal pentru cetățeni să demonstreze respect față de orice persoană. Astfel în exercitarea acestor obligații *****a răspuns amabil la întrebarea testorului prin negare, calificând vorbele testorului ca întrebare, dar nu propunere.

Prin urmare se constată că, testorul nu i-a propus reclamantului modalități de evitare a controlului, iar adresarea acestuia reprezintă o adresare generală și fără conținut informativ suficient pentru formularea unei opinii despre caracterul ilegal al întrebărilor puse, iar din discuția purtată nu rezulta ca testatorul a făcut vreo propunere ilegală sau care ar fi fost acceptată de către reclamant.

Iar dacă califică convorbirea testorului cu reclamantul ca o provocare, atunci în condițiile practicii CEDO acestea nu pot fi folosite în calitate de probe. În cauza Teixeira de Castro c. Portugaliei*,* hotărârea din 9 iunie 1998 este prima data când Curtea a analizat dacă activitatea celor doi ofițeri de poliție a depășit sau nu activitatea caracteristică unor agenți sub acoperire, reținând că aceștia au provocat comiterea faptei, neexistând niciun indiciu că aceasta ar fi fost comisă fără intervenția lor. Curtea a relatat ca autoritățile judecătorești sunt obligate să analizeze aspectele de fapt ale cauzei și să ia măsurile necesare pentru a descoperi adevărul și pentru a stabili dacă a existat vreo instigare; nu există nici o probă care să indice că petentul ar fi săvârșit anterior vreo infracțiune, mai ales de corupție; autoritățile nu pot fi exonerate de răspundere pentru acțiunile ofițerilor de poliție, prin simpla susținere că ei au acționat în nume propriu, deși îndeplineau îndatoriri de serviciu și chiar prin procedura de autorizare a comportamentului simulat, autoritățile au legitimat *post factum* faza preliminară și s-au folosit de rezultatele ei.

Respectiv, Curtea Europeana aduce în discuție cele doua noțiuni „provocarea” (incitement) și „capcana” (entrapment): ”Atunci când se confruntă cu invocarea provocării sau capcanei, Curtea va încerca sa stabilească dacă a avut loc o astfel de provocare sau capcana. Provocarea are loc atunci când ofițerii sub acoperire nu se limitează la investigarea activității infracționale

într-o maniera pasiva, ci exercita o asemenea influenta asupra persoanei vizate încât sa o determine sa comită infracțiunea, pe care altfel nu ar fi comis-o, în scopul de a constata infracțiunea, adică, de a obține probe și de a iniția urmărirea penala. Rațiunea interdicției privind provocarea este aceea ca sarcina poliției este de a preveni și investiga infracțiunile și nu de a instiga la comiterea lor. Curtea menționează că necesitatea existenței „motivelor rezonabile bazate pe criterii obiective este aplicabilă în cazul utilizării agenților sub acoperire atât în procedurile penale, cât și în procedurile disciplinare profesionale.

Curtea reține că, garanțiile unui proces echitabil în materie penală, stabilite de către Curtea Europeană, sunt aplicabile în egală măsură și procedurilor disciplinare (a se vedea, *inter alia, Vanjak v. Croația,* 14 ianuarie 2010), luând în considerare atât gravitatea acuzațiilor împotriva agentului public, cât și consecințele grave aplicabile, și anume pierderea locului de muncă, în ciuda faptului că legislația operează cu categoria de răspundere disciplinară, și nu penală.

Curtea menționează că, necesitatea existenței „motivelor rezonabile bazate pe criterii obiective este aplicabilă în cazul utilizării agenților sub acoperire atât în procedurile penale, cât si în procedurile disciplinare profesionale. De altfel, Curtea Europeană a reținut în jurisprudența sa constantă faptul că prezumția nevinovăției este aplicabilă nu doar în procedurile penale, ci și în cazurile în care instanțele naționale au trebuit să se pronunțe cu privire la vinovăție. Scopul acestei prezumții este să împiedice emiterea oricăror opinii potrivit cărora reclamantul ar fi vinovat, înainte ca acesta să fie condamnat conform legii. Este suficient ca, în lipsa unor temeiuri concrete și a unei hotărâri definitive a unei instanțe, să existe o asemenea opinie care ar sugera că autoritatea publică îl privește pe reclamant ca fiind vinovat (a se vedea cauzele *Allenet de Ribemont v. Franța* din 10 februarie 1995, § 41, și *Minelli V. Elveția* din 25 martie 1983, §28).

De asemenea, Jurisprudența Curții Europene cu privire la implicarea agenților sub acoperire și, mai exact, cu privire la utilizarea lor în calitate de agenți provocatori în cadrul procedurilor de investigație (penale) analizează și asimilează activitatea acestora cu acțiunile de instigare la comiterea de infracțiuni.

Astfel, în conformitate cu jurisprudența Curții Europene, instigarea are loc acolo unde lucrurile nu se limitează la cercetarea activității ilegale de o manieră esențialmente pasivă, ci se exercită o influență asupra subiectului în vederea comiterii unei fapte sancționabile care, altfel, nu ar fi fost comisă (a se vedea cauzele *Pareniuc v. Moldova,* § 38; *Teixeira de Castro* v. *Portugalia,* § 38).

Ține să menționeze că, principiile directoare care pot fi desprinse din jurisprudența Curții Europene (a se vedea, în special, *Furcht v. Germania,* 23 octombrie 2014, §§ 47-53; *Bannikova v. Rusia,* 4 noiembrie 2010, §§ 36-50; *Ramanauskas v.Lituania,* 5 februarie 2008, §§50-61; *Khudobin v. Rusia, 26* octombrie 2006, §128; *Texeira de Castro v. Portugalia,* 9 iunie 1998, §36) pot fi rezumate în felul următor: implicarea unui agent sub acoperire impune existența unor motive prealabile întemeiate pentru a se bănui că persoana vizată este implicată într- o activitate criminală similară sau a comis un act criminal similar celui comis anterior; autorizarea activității unui agent sub acoperire trebuie să fie legală din punct de vedere formal; o simplă decizie administrativă în care nu sunt prezentate informații complete cu privire la scopul și motivele aplicării unei astfel de metode nu este suficientă; în ceea ce privește scopul implicării unui agent sub acoperire, acesta poate fi implicat (doar) pentru a se alătura unei urmăriri penale în curs de desfășurare, el trebuind să se abțină de la instigarea persoanei vizate la comiterea unui act criminal (agent provocator) - de exemplu prin oferirea „insistentă" a unei sume de bani în scopul comiterii unei infracțiuni.

Cu titlu de principiu, că primul contact al testorului cu un agent public în cadrul unei

situații simulate ar putea fi justificat numai dacă există motive *preliminare,* obiective și întemeiate de a se suspecta faptul că *un anumit* agent public este predispus să comită acte de corupție. *Per a contrario,* în cazul în care comportamentul profesional impecabil al unui agent public nu a stârnit nici o suspiciune cu privire la posibila lui coruptibilitate, nu există nici o necesitate din partea societății să se arunce o umbră generală de suspiciune cu privire la acest agent public doar pentru simplul fapt că entitatea publică în care activează sau alți colegi de-ai săi care desfășoară o muncă similară s-ar fi arătat toleranți față de fenomenul corupției.

Indică reclamantul că, în vederea verificării corectitudinii desfășurării procesului, autoritățile trebuie să facă dovada existenței indiciilor potrivit cărora fapta ar fi fost comisă de către agentul public testat și fără implicarea autorităților statului.

Totodată, Curtea reține că garanțiile unui proces echitabil nu se aplică în exclusivitate procedurii judiciare stricte sensu*,* ci se extind și asupra etapelor ei precedente și ulterioare.

În acest sens menționează că, se consideră defectuoasă și procedura de selectare a persoanei supuse testului de integritate în contextul când reclamantul nu a avut careva abateri legate de acțiuni de corupere și/sau conexe nu a fost subiect a investigațiilor, inclusiv jurnalistice, nu a manifestat careva acțiuni tolerante la faptele de corupere.

Potrivit Hotărârii Curții Constituționale nt.37 din 07.12.2021 s-a declarat neconstituționale articolul 343^8, textul „și de apreciere a rezultatului testului de integritate profesională" din articolul 343^6 din Codul de procedură civilă și alineatele (2), (3) și (4) din articolul 17 al Legii nr.325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale. Curtea a statuat că, până la modificarea legislației în domeniul evaluării integrității instituționale, instituția care evaluează integritatea instituțională va aprecia, după efectuarea testului de integritate profesională, rezultatul acestuia. După comunicarea rezultatului testării, agentul public testat va avea posibilitatea: 1) să conteste rezultatul testării integrității profesionale în instanța de judecată în ordinea contenciosului administrativ; 2) să participe în instanța de judecată la examinarea rezultatului testării integrității, cu asigurarea confidențialității testorilor, a mijloacelor și metodelor de testare; 3) să aibă acces la materialele testării, cu asigurarea confidențialității testorilor, a mijloacelor și metodelor de testare; 4) să utilizeze căile de atac reglementate de Codul administrativ. Contestarea rezultatului testării integrității profesionale suspendă cursul termenului de prescripție de tragere la răspundere disciplinară.

Potrivit alin.(l) lit.d) din art.7 Legii 325/13 agenții publici au dreptul de a contesta, în ordinea contenciosului administrativ, în instanța de judecată aplicarea testului de integritate profesională realizat în privința sa.

Potrivit prevederilor art.141 Cod administrativ un act administrativ individual este nul dacă conține un viciu deosebit de grav și acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanțelor care se iau în considerare. Un act administrativ individual este, de asemenea, nul: lit.a) dacă executarea lui cere săvârșirea unei fapte ilegale, care constituie o componență de contravenție sau de faptă penală - în speță acțiunea testorului poate fi calificată ca o componență de contravenție sau de faptă penală și/sau o provocare care nu poate fi calificată ca o probă; lit.d) dacă la emiterea lui a contribuit o persoană care nu are dreptul să participe în procedură administrativă conform art.49 alin.(1) - în speță reclamantul nu cunoaște dacă testerul avea dreptul să participe la efectuarea testării, dacă nu era în conflict de interese cu instituția unde activează reclamantul sau cu careva din agenții publici. În cazul nulității parțiale a unui act administrativ individual, acesta este nul în totalitate dacă autoritatea publică nu ar fi emis actul administrativ respectiv fără partea lovită de nulitate.

Potrivit prevederilor art.206 alin.(1) lit.a) Cod administrativ o acțiune în contencios

administrativ poate fi depusă pentru: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare).

În conformitate cu art.17 Cod administrativ drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă. Astfel dreptul vătămat al reclamantului constituie integritatea profesională (onoarea și demnitatea profesională).

Reclamantul consideră că, contrar prevederilor art.225 Cod administrativ autoritatea pârâtă și-a exercitat în mod arbitrar dreptul discreționar la emiterea actului administrativ (raportului privind rezultatul testării integrității) individual defavorabil, nu a luat în considerare toate faptele relevante, drept rezultat a emis o soluție greșită și nemotivată.

În cadrul ședințelor de judecată, reprezentantul reclamantului, avocatul Radu Cijicenco, împuternicit în baza mandatului avocațial Seria MA *****din 20.07.2022, a susținut acțiunea în sensul formulat, reiterându-și argumentele expuse în scris.

Pârâtul – Centrul Național Anticorupție (în continuare, CNA), prin referința ***** din 25.10.2022 prezentată instanței, nu a recunoscut acțiunea reclamantului și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

În argumentarea poziției sale procesuale, autoritatea publică pârâtă a invocat următoarele contraargumente: în cerere reclamantul invoca faptul că din comportamentul testerului de integritate nu au fost sesizate careva manifestări de corupție pentru a fi declarate în condițiile Legii privind evaluarea integrității instituționale. Din înregistrările audio/video a testului de integritate profesională concluzionăm că agentul public cu certitudine a înțeles intenția testerului de al implica în manifestări de corupție.

Specifică pârâtul că, potrivit art.7 alin.(2) din Legea nr.325/2013 privind evaluarea integrității instituționale, agentul public are obligația să nu admită manifestări de corupție și să denunțe imediat organelor competente orice tentativă de a fi implicat în manifestări de corupție. Deși reclamantul nu s-a implicat în manifestări de corupție, el nu a raportat despre tentativa de a fi implicat în manifestări de corupție în conformitate cu cerințele legislației în vigoare.

Referitor la un alt argument al reclamantului, și anume faptul că acesta a fost obligat să restituie mijloace bănești primite în cadrul testului de integritate profesională, bani care nu au fost obiectul material al testului. Atenționează instanța că prin Raportul privind rezultatele testării integrității profesionale reclamantul nu a fost obligat să restituie careva mijloace bănești.

Reclamantul invocă că, odată cu remiterea raportului menționat Inspectoratului General al Poliției, CNA a anexat un model de confirmare unică, care urma a fi semnat de către agenții publici testați, ca dovadă luării cunoștinței cu raportul, înregistrările audio/video a testului de integritate profesională, cu drepturile și obligațiile aferente. Respectiv, mențiunea din confirmare despre obligația de restituire a mijloacelor bănești se referea doar la agenții publici care au primit mijloace bănești în cadrul testului.

Mai invocă reclamantul că CNA la emiterea Raportului privind rezultatele testării integrității profesionale a încălcat mai multe prevederi ale Codului administrativ. Ține să menționeze că testarea integrității profesională este o procedură specifică care este reglementată printr-o lege specială. Raportul în sine este de fapt un act de constatare și produce efecte juridice odată cu aplicarea sancțiunii disciplinare de către angajatorul agentului public testat.

Referitor la argumentul reclamantului că Raportul privind rezultatele testării integrității profesionale se bazează pe activități de provocare din partea CNA, informează instanța că CNA a inițiat testarea integrității profesionale cu respectarea procedurilor legale de motivare a deciziei

de inițiere a evaluării integrității instituționale și a fost împuternicit legal să desfășoare testarea integrității profesionale în privința reclamantului prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 07.09.2021. Situația în care a fost surprins reclamantul, nu constituie o provocare din partea testorului, dar o situație virtuală, simulată și similară celei din activitate de serviciu, asupra căreia ultimul întocmește un raport privind rezultatele testării.

În temeiul celor expuse și în baza art.224 alin.(l) lit.f) din Codul administrativ, solicită respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În cadrul ședințelor de judecată, reprezentantul pârâtului Tatiana Pavalachi, împuternicită în baza procurii *****din 13.01.2025, a solicitat respingerea acțiunii în contencios administrativ, reiterându-și argrumentele expuse în scris.

Aprecierea instanței:

Examinând acțiunea depusă, studiind referința pârâtului, ascultând explicațiile ambelor părți, cercetând probele administrate în ansamblul şi interconexiunea lor, normele legii aplicabile, instanța de judecată a ajuns la concluzia că, acțiunea reclamantului *****împotriva Centrului Național Anticorupție privind anularea actului administrativ individual defavorabil este admisibilă, însă neîntemeiată, motiv pentru care urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

Potrivit art.20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În corespundere cu prevederile art.189 alin.(1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În conformitate cu art.17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art.10 alin.(1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Iar art.11 alin.(1) lit.a) Cod administrativ definește actul administrativ individual defavorabil ca act care impune destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Prin urmare, reclamantul***** fiind destinatar al actului contestat, care fiind supus procedurii de testare a integrității profesionale, a înregistrat rezultatul negativ al testului de integritate profesională, se află în prezența unui act administrativ individual defavorabil în sensul art.11 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, fiind în pericol dreptul acestuia la muncă, ceea ce denotă existența unui drept propriu al reclamantului pretins încălcat de către autoritatea publică pârâtă și, ca consecință, admisibilitatea acțiunii reclamantului, în baza temeiului prevăzut de art.207 alin.(2) lit.e) Cod administrativ.

Instanța va reține în acest context și pct.3 al dispozitivului Hotărârii Curții Constituționale a RM nr.37 din 07.12.2021 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 343^8 din Codul de procedură civilă (aprecierea rezultatului testului de

integritate profesională) (sesizarea nr.41g/2021) precizează că „Până la modificarea legislației în domeniul evaluării integrității instituționale, instituția care evaluează integritatea instituțională va aprecia, după efectuarea testului de integritate profesională, rezultatul acestuia. După comunicarea rezultatului testării, agentul public testat va avea posibilitatea: 1) să conteste rezultatul testării integrității profesionale în instanța de judecată în ordinea contenciosului administrativ; 2) să participe în instanța de judecată la examinarea rezultatului testării integrității, cu asigurarea confidențialității testărilor, a mijloacelor și metodelor de testare; 3) să aibă acces la materialele testării, cu asigurarea confidențialității testărilor, a mijloacelor și metodelor de testare; 4) să utilizeze căite de atac reglementate de Codul administrativ. Contestarea rezultatului testării integrității profesionale suspendă cursul termenului de prescripție de tragere la răspundere disciplinară.”

Contrar cap.V și art.129 alin.(3) Cod administrativ, autoritatea publică pârâtă nu a prezentat probe ce ar confirma data când actul administrativ a ajuns la destinatar – reclamantul *****respectiv, instanța va interpreta acest fapt în favoarea reclamantului și va admite declarația acestuia că actul defavorabil i s-a adus la cunoștință la 15.07.2022, neavând nici o altă probă în acest sens din partea autorității publice pârâte.

Respectiv, instanța de judecată constată că reclamantul *****în interiorul termenului de 30 de zile de la data comunicării actului(15.07.2022), prevăzut de art.209 alin.(1) lit.b) Cod administrativ, și-a realizat dreptul său la acțiune și a depus acțiunea în contencios administrativ la 20.07.2022.

Analizând circumstanțele speței referitoare la admisibilitatea acțiunii, în coraport cu normele legale precitate, instanța de judecată, constată că reclamantul a respectat procedura prealabilă, și-a realizat dreptului său la acțiune în interiorul termenului prevăzut de lege, este destinatarul actul defavorabil contestat, respectiv, temei de declarare a acțiunii ca fiind inadmisibilă pe motive de tardivitate sau de nerespectare a procedurii prealabile, lipsa dreptului vătămat, nu există. În astfel de circumstanțe, fiind respectată procedura și termenul de depunere a acțiunii în contencios administrativ, instanța judecătorească va soluționa fondul cauzei.

Obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie verificarea legalității – rezultatelor testului de integritate profesională, consemnate în extrasul din raportul privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de securitate Publică și subdiviziunilor din subordine, prin care, reclamantul *****a înregistrat rezultatul negativ al testului de integritate profesională.

Noţiunea de „act administrativ” este reglementată în legislația națională, cât şi în Rezoluţia (77) 31 Cu privire la protecţia individului faţă de actele autorităţilor administrative, adoptată de Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, statuează că, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voinţă, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorităţi publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorităţii publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertăţile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcţii judiciare.

Controlul judecătoresc al legalității actelor administrative, presupune apărarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, împotriva abuzurilor administrației publice, în condițiile Codului administrativ. Acest control se înfăptuiește de către instanțele de judecată în condițiile legii. Întru elucidarea subiectului privind realizarea controlului judecătoresc se impune conceptul competenței, în baza căruia se realizează respectivul control. Pornind de la scopul primordial al

instituției contenciosului administrativ care este prestabilit de legiuitor și care presupune contracararea abuzurilor şi exceselor de putere ale autorităţilor publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activităţii autorităţilor publice, asigurarea ordinii de drept. Și reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitorul și care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, poate înainta o acțiune în contencios administrativ pentru a obține anularea actului, recunoaşterea dreptului pretins şi repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Starea de fapt stabilită în cadrul examinării cauzei poate fi rezumată în felul următor:

Prin Decizia Centrului Național Anticorupție *****din 24 august 2021, în temeiul prevederilor art.14 alin.alin.(1) și (2), art.15 alin.(2) Legea privind evaluarea integrității instituționale nr.325 din 23 decembrie 2013, s-a dispus: A iniția testarea integrității profesionale în privința agenților publici din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine pe un termen de 6 luni; A înainta instanței de judecată demers privind autorizarea Deciziei de inițiere a testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine; Efectuarea testării integrității profesionale se pune în sarcina Direcției testarea integrității profesionale.

Prin demersul***** din 25 august 2021 depus la Judecătoria Chișinău (sediul Centru) Centrul Național Anticorupție a solicitat autorizarea Deciziei de inițiere a testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine, pe un termen de 6 luni.

Motivele inițierii testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine, riscurile de corupție identificate s-au indicat prin aceea că Inspectoratul national de securitate publică (INSP) este o subdiviziune structurală a Inspectoratului General al Poliției (IGP), instituit în aprilie 2020 prin ordinul *****Cu privire la reorganizarea prin fuziune a unor subdiviziuni din subordinea Inspectoratului General al Poliției". Astiel, INSP este rezultatul fuzionării Inspectoratului National de Patrulare și Direcției generale securitate publică prin absorbție, fiind creat în scopul menținerii, asigurării și restabilirii ordinii publice, asigurării securități circulației rutiere, reacționării prompte și operative la evenimentele publice care își pierd caracterul pașnic și civilizat, patrulării locurilor publice și de agrement, precum și sporirii climatului de siguranță în societate. INSP are subdiviziune de administrare, precum și subdiviziuni teritoriale, cum ar fi Direcția patrulare „Centru", Direcția patrulare „Nord", Direcția patrulare „Sud" și Secția de escortă și misiuni speciale.

Procesul de evaluare a integrității instituționale în privința INSP a fost inițiat în condițiile Legii nr.325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale. În contextul Metodologiei de identificare a riscurilor de corupție în cadrul entităților publice, de identificare a agenților publici expuși acestor riscuri și de analiză a factorilor de risc care le generează, aprobată prin Ordinul directorului CNA ***** din 20 martie 2018, riscurile de corupție, ce aduc atingere dreptului constituțional la viață, integritate fizică și siguranța cetățenilor, au fost identificate prin prisma următoarelor criterii: realizarea activităților vulnerabile la corupție și criteriul statistic. Criteriul activităților vulnerabile este determinat de atribuțiile (funcțiile) externe ale entității, inclusiv vizează punerea în aplicare a legii (control, supraveghere, constatare de conformitate sau încălcare a legii, aplicarea sancțiunilor). Acest criteriu derivă din atribuțiile IGP/1NSP, limita domeniului de competență fiind stabilită într-o serie de acte normative, inclusiv: Legea nr.320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului; Legea nr.

131/2007 privind siguranța traficului rutier; H.G. nr.547/2019 cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției; H.G. nr.415/2003 despre aprobarea Regulamentului cu privire la supravegherea tehnică exercitată de Inspectoratul Național de Securitate Publică; H.G. nr.557/2018 pentru aprobarea Regulamentului privind modul de ridicare, transportare, depozitare și restituire a mijloacelor de transport în cadrul procesului contravențional; H.G. nr.589/2017 privind aprobarea Regulamentului transporturilor rutiere de mărfuri periculoase; H.G. nr.357/2009 cu privire la aprobarea Regulamentului circulației rutiere, etc. Urmarea analizei preventive a cadrului normativ, s-a menționat și faptul că în Regulamentul cu privire la supravegherea tehnică exercitată de INSP, aprobat prin H.G. nr.415/2003, este reglementat că INSP îndeplinește funcțiile de control de stat, dirijare, alte obligațiuni de serviciu ce tin de supravegherea tehnică prevăzute în actele normative în vigoare, totodată, în Legea 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, entitatea nu este inclusă în lista organelor de control. In altă ordine de idei, neclarități derivă și din dublarea acestor atribuții cu cele ale ANTA, specificate în Regulamentul Agenției Naționale Transport Auto, aprobat prin H.G. nr. 539/2008, entitatea având și atribuții de control de stat asupra activităților de întreprinzător. Vulnerabilitatea acestui sector a fost confirmată și în cadrul procesului de evaluare a riscurilor de corupție, realizat de CNA în privința Inspectoratului Național de Patrulare, în perioada iulie 2016 - iulie 2017, la solicitarea IGP. Ca urmare, s-a constatat că necunoașterea cadrului legal în vigoare, încălcări de ordin procedural admise de agenții de patrulare, numărul tot mai mare a proceselor-verbale contravenționale contestate și pierdute în instanța de judecată, statisticile despre nivelul perceput al corupției de către cetățeni au fost doar câteva criterii de apreciere a indicelui înalt de corupție în cadrul INP. Acestea au fost completate și de numeroasele riscuri de corupție identificate de CNA, inclusiv materializate în trecut, precum: riscul coruperii pasive, confirmat de cauzele penale inițiate de CNA, cu implicarea agenților de patrulare. Suplimentar, s-a menționat și cele 100% rezultate negative înregistrate în privința agenților de patrulare, în cadrul testării integrității profesionale efectuată de CNA în perioada octombrie 2014 - aprilie 2015; riscul depășirii atribuțiilor de serviciu și a exercitării împuternicirilor în mod discreționar, identificat în activitatea de serviciu a agenților de patrulare la supravegherea și controlul traficului rutier, generate de: conflicte de normă între actele departamentale, dotări insuficiente, lipsa monitorizării sancțiunilor aplicare cetățenilor străini, care au comis contravenții pe teritoriul RM, și a modului de executare a acestora; riscul promovării unor interese private în detrimentul interesului public, prin încheierea unor contracte defectuoase și/sau realizarea unor înțelegeri dintre reprezentanții entității publice și agenții economici cointeresați, în domeniul parcărilor speciale; riscul exercitării de presiuni și abuzuri din partea agenților de patrulare pedeștri, în cadrul controalelor efectuate în privința comercianților ambulanți. Aceste riscuri au rezultat din cadrul legal ambiguu, atribuții paralele ale agenților de patrulare pedeștri, inspectorilor de sector și carabinierilor; riscul pasării responsabilității de la o entitate la alta, și/sau a exercitării de presiuni asupra conducătorilor auto sau unor agenți economici, ca rezultat al creării „echipelor mobile mixte" de control dintre angajații INP și ANTA. Aceste riscuri au fost datorate conflictelor de normă, precum și lipsei unui acord interinstituțional care ar stipula expres scopul și obiectivele constituirii echipelor mixte, limitele exercitării atribuțiilor și împuternicirilor agenților publici din cadrul celor două entități publice, mecanismul de sancționare și monitorizare asupra executării contravențiilor identificate ca rezultat al acestor controale comune. Factorii de risc expuși, au fost compliniți și de cerințele minime de angajare stabilite de conducere pentru ocuparea funcțiilor în cadrul acestei subdiviziuni a poliției. Astfel, 60% dintre incidentele de integritate înregistrate în

perioada de referință au revenit persoanelor ce dețin studii medii sau de cultură generală, angajate în cadrul INP, care au un nivelul scăzut de pregătire profesională și dezinteres în exercitarea corespunzătoare a atribuțiilor de serviciu. Deși, urmare deficiențelor constatate, a fost pus în aplicare un Plan de integritate (acțiunile fiind executate în proporție de 73 la sută), situația la acest capitol nu s-a ameliorat, fapt demonstrat de incidentele de integritate, constatate ulterior. Suplimentar, s-a menționat că în vederea implementării Strategiei naționale de integritate și anticorupție pentru anii 2017-2020, prin H.G. nr. 597/2018 a fost aprobat Planului sectorial de acțiuni anticorupție în domeniul asigurării ordinii publice pentru anii 2018-2020. În analiza ex-ante al acestui document de politici sa făcut referire și la datele statistice privind cauzele penale pornite pe acte de corupere pasivă de către subdiviziunea specializată a Ministerului Afacerilor Interne și organele procuraturii competente. Astfel, în privința angajaților Poliției au fost pornite în anul 2015 - 58 de cauze (INP - 16), în anul 2016 - 69 (INP - 26) și în anul 2017 - 48 (INP - 17). La nivelul Ministerului Afacerilor Interne au fost intentate: în anul 2015 - 66 de cauze, în anul 2016 - 78 și în anul 2017 - 63, date care calificau Inspectoratul Național de Patrulare al 1GP ca una dintre subdiviziunile cu cel mai înalt nivel de risc față de corupție. O situație similară se înregistra și la compartimentul cauze penale pornite pe fapte de corupere activă. Aceasta se explică și prin faptul că cetățenii recurg la coruperea funcționarilor din domeniul asigurării ordinii publice pentru a se eschiva de la răspunderea contravențională sau penală. Per total, în Inspectoratul General al Poliției au fost înregistrate în anul 2015 - 13 cauze (INP - 3), în anul 2016 - 40 (INP - 28) și 2017 - 32 (INP - 20), comparativ cu datele statistice la nivelul MAI în anul 2015 - 14 cauze, în anul 2016 - 47 și în anul 2017 - 37, INP al IGP evidențiindu-se, de asemenea, ca cea mai vulnerabilă subdiviziune la actele de corupere activă. Conform rapoartelor publice privind activitatea SPIA în anii 2018-2019, din numărul total de cauze penale pornite în baza sesizărilor depuse de către subdiviziunile SPIA, documentați au fost circa 180 de angajații ai IGP, iar majoritatea anchetelor de serviciu și sancțiunile disciplinare aplicate s-a referit la angajații IGP, inclusiv agenți de patrulare. Cu titlu de exemplu, s-a menționat cazul a șapte ofițeri și subofițeri din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP recunoscuți în calitate de bănuiți de comiterea coruperii pasive. Astfel, în rezultatul acțiunilor de urmărire penală și măsurilor speciale de investigații realizate de SPIA, s-a constatat că în intervalul lunilor august- septembrie 2020 bănuiții ar fi pretins, acceptat și primit de la mai mulți șoferi prinși băuți la volan sume cuprinse între 200-300 euro pentru a nu-i documenta și a nu întocmi procese-verbale cu privire la contravenție. Suplimentar, s-a menționat și rapoartele de activitate ale CNA în care se specifică numărul înalt al actelor de corupție, depistate în acest sector, inclusiv, în anul 2017 - 57; în anul 2018 - 54, în anul 2019 - 56, în anul 2020 - 45 și în sem. I anul 2021 - 30. Cu titlu de exemplu s-a specificat cazul a patru polițiști din cadrul Batalionului de patrulare „Sud" al INSP al IGP, cercetați pentru corupere pasivă în cadrul a 5 cauze penale. Potrivit materialelor, conexate într-o procedură, polițiștii au fost surprinși când pretindeau și primeau diferite sume de bani, dar și bunuri. Deși sumele erau nesemnificative, de la 200 de lei la 500 de euro, acestea erau primite sistematic, zi de zi, de către membrii echipajului de patrulare. Negocierile nu se rezumau doar la bani, fiind documentate și două cazuri în care polițiștii au primit, în schimbul neîntocmirii proceselor verbale, câte 20 sau 30 de litri de benzină (www.cna.md/16.03.2021). Cu referire la nivelul perceput al corupției, s-a menționat Barometrul Opiniei Publice, realizat în iunie 2021 de către IPP/Date Inteligente S.R.L., conform căruia la întrebarea „Câtă încredere aveți în următoarele agenții de apărare a legii?", circa 60 la sută din respondenți au răspuns că nu au încredere/sau au puțină încredere în Inspectoratul National de Patrulare. În aceiași ordine de idei, conform cercetării „Corupția: cea mai profitabilă afacere din RM", realizată de către IDIS

Viitorul în 2017, 26,4% din respondenți (oameni de afaceri) au menționat că poliția este una dintre instituțiile în care se plătește neoficial mai frecvent, comparativ cu alte entități. Din faptele expuse derivă existența riscurilor de corupție în activitatea INSP (riscul coruperii pasive/active, depășirii atribuțiilor de serviciu, abuzului în serviciu etc.), probabilitatea de materializare a cărora în viitor este înaltă. Acest fapt rezultă prioritar din incidentele de integritate materializate în trecut, dar și din faptul că mandatul acestei entități publice implică un contact frecvent și direct cu cetățenii, în procesul căruia atât inspectorii, cât și cetățenii/participanții la trafic, au posibilitatea de a negocia soluționarea unor interese personale, ocolind procedurile legale. Grav este și impactul acestor riscuri, care, prin consecințele sale, contribuie la reducerea esențială a credibilității instituțiilor de stat, dar și pot aduce atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului la viață, integritate fizică și siguranța cetățenilor. Obiectivele testării integrității profesionale constituie stabilirea respectării de către agentul public/agenții publici a obligațiilor prevăzute în art.7 alin.(2) lit.a)-c) al Legii nr. 325/2013 de neadmitere a manifestărilor de corupție; de denunțare imediată organelor competente a oricărei tentative de a fi implicați în manifestări de corupție; de denunțare imediată a influențelor necorespunzătoare, de declarare a cadourilor și conflictului de interese în conformitate cu legislația. Pentru a fi supuși testării integrității profesionale au fost selectați următoarele categorii de agenți publici din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine: agenți publici care au contact frecvent cu populația; agenți publici care sînt investiți cu funcții de control și supraveghere; agenți publici implicați în procesul decizional. Luând în considerație efectivul-limită al Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine, precum și reieșind din capacitățile Centrului Național Anticorupție de a efectua testarea integrității profesionale a unui număr reprezentativ de agenți publici, testării integrității profesionale vor fi supuși pînă la 20% din agenți publici din cadrul entității supuse evaluării integrității instituționale. Pentru asigurarea probării exacte a implicării în manifestări de corupție a subiecților testării integrității profesionale, prin faptul pretinderii sau acceptării primirii unor bunuri, servicii, privilegii sau avantaje, în conformitate cu prevederile art.16 alin.(5) din Legea nr.325/2013, testorii vor putea transmite agenților publici bunuri, acorda servicii, privilegii sau avantaje. Fixarea comportamentului agentului public supus testului de integritate profesională, în conformitate cu prevederile art.16 alin.(5) din Legea nr.325/2013, se va face cu utilizarea mijloacelor de înregistrare audio/video, mijloacelor de comunicare, altor mijloace tehnice de obținere în mod ascuns a informației din dotarea Centrului Național Anticorupție sau din alte surse. Testele de integritate profesională urmau a fi realizate cu respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale agentului public. Totuși, în coroborare cu prevederile art.8 al CEDO și al Legii nr.325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale, persistă un scop legitim pentru imixtiune în viața privată a agenților publici, iar pe altă cale este imposibilă realizarea obiectivelor testării integrității profesionale și/sau poate fi prejudiciată considerabil activitatea de administrare a probelor, ținând cont de faptul că există probabilitatea materializării riscurilor de corupție în viitor, ceea ce va duce la compromiterea climatului de integritate instituțională și va afecta interesul public, acțiunile respective fiind necesare și proporționale cu restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 07 septembrie 2021, s-a dispus admiterea demersului***** din 25 august 2021 înaintat de Centrul Național Anticorupție privind autorizarea deciziei de inițiere a testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine, pe un termen de 6 luni și s-a autorizat decizia de inițiere a testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului național de

securitate publică și subdiviziunilor din subordine. Eșantionul agenților publici supuși testării din cadrul Inspectoratului național de securitate publică și subdiviziunilor din subordine s-a stabilește până la 20% din agenții publici din cadrul instituției supuse evaluării integrității instituționale. În vederea asigurării probării exacte a implicării în manifestări de corupție a subiecților testării integrității profesionale, prin faptul pretinderii sau acceptării primirii unor bunuri, servicii, privilegii sau avantaje, în conformitate eu prevederile art.16 alin.(5) Legea nr.325 din 23 decembrie 2013, testorii vor putea transmite agenților publici bunuri, acorda servicii, privilegii sau avantaje. Fixarea comportamentului agentului public supus testului de integritate profesională în conformitate cu prevederile Legii nr.325 din 23 decembrie 2013 se va face cu utilizarea mijloacelor de înregistrare audio/video, mijloacelor de comunicare, altor mijloace tehnice de obținere în mod ascuns a informației din dotarea Centrului Național Anticorupție sau din alte surse. Termenul de desfășurare a testării integrității profesionale este de 6 luni. Testarea integrității profesionale se pune în sarcina Centrului Național Anticorupție.

Prin scrisoarea *****din data de 07 aprilie 2022 Centrul Național Anticorupție a informat șeful Inspectoratului General al Poliției că în conformitate cu prevederile art.4 alin.(1) lit.e) din Legea nr.1104/2002 cu privire la Centrul Național Anticorupție, Centrul a inițiat evaluarea integrității instituționale la Inspectoratul General al Poliției, cu accent pe activitatea Inspectoratului Național de Securitate Publică, în condițiile Legii nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale.

Ulterior, prin scrisoarea ***** din 05 iulie 2022 Centrul Național Anticorupție a informat șeful Inspectoratului General al Poliției, că în cadrul procesului de evaluare instituțională inițiat la Inspectoratul național de securitate publică, agenții publici din cadrul entității au fost supuși, în perioada de la 07 septembrie 2021 până la 07 martie 2022, testării integrității profesionale în condițiile Legii nr.325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale. Agenții publici supuși testului au fost selectați aleatoriu, iar identificarea acestora s-a efectuat în baza informației prezentate de către INSP prin scrisoarea *****din 06 mai 2022, care a fost incompletă.

Conform art.53 din Constituția Republicii Moldova, persoana vătămată într- un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

Conform art.3 Cod administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Conform art.6 Cod administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părți ale procedurii administrative.

Conform art.16 Cod administrativ, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

Conform art.17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art.art.18, 19, 20 Cod administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democrația, garantarea drepturilor și a libertăților persoanelor, precum și obligațiile acestora, satisfacerea necesităților sociale, realizarea competențelor autorităților publice, funcționarea lor legală și în bune condiții. Cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative. Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art.21 Cod administrativ, (1) autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. (2)Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. (3)Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

Conform art.22 Cod administrativ, (1) autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor. (2)Faptele deja cunoscute autorităților publice sau instanțelor de judecată competente, faptele general notorii și faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform art.30 Cod administrativ, (1) autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepția cazurilor prevăzute de lege. (2) Autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situații în care, în condițiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În conformitate cu art.137 Cod administrativ, (1) în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. (2) Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. (3)Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. (4) Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într- un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

În conformitate cu art.189 alin.(1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În conformitate cu art.225 alin.(1) și alin.(2) Cod administrativ, (1) instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. (2) Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Conform art.2 Legea privind evaluarea integrității instituționale nr.325 din 23 decembrie 2013, evaluarea integrității instituționale se realizează în scopul: a) sporirii responsabilității conducătorilor entităților publice și organelor de autoadministrare pentru dezvoltarea, menținerea și consolidarea climatului de integritate profesională în cadrul entităților publice; b) asigurării integrității profesionale a agenților publici, prevenirii și combaterii corupției în cadrul entităților publice; c) identificării, evaluării și înlăturării riscurilor de corupție din cadrul entităților publice; d) creșterii numărului de denunțuri privind manifestările de corupție admise de către agenții publici.

Conform art.3 Legea privind evaluarea integrității instituționale nr.325 din 23 decembrie 2013, procesul de evaluare a integrității instituționale se desfășoară cu respectarea obligatorie a următoarelor principii: a) legalitatea; b) respectarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului, a demnității umane și profesionale; c) stabilirea echilibrului just dintre drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor afectați de manifestările de corupție ale agenților publici, pe de o parte, și drepturile și libertățile fundamentale ale agenților publici, pe de altă parte; d) tratamentul nepărtinitor, echitabil și nediscriminatoriu al agenților publici supuși testării; e) prezumția de bună-credință a subiecților evaluării integrității instituționale; f) prezumția integrității instituționale a entităților publice; g) transparența rezultatelor evaluării integrității instituționale, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege și Legea nr.245 din 27 noiembrie 2008 cu privire la secretul de stat; h) respectarea vieții private și protecția datelor cu caracter personal.

Conform art.4 Legea privind evaluarea integrității instituționale nr.325 din 23 decembrie 2013, în sensul prezentei legi, următoarele noțiuni semnifică: *test de integritate profesională* - creare și aplicare de către testor a unor situații virtuale, simulate, similare celor din activitatea de serviciu, materializate prin operațiuni disimulate, condiționate de activitatea și comportamentul agentului public testat, în vederea urmăririi pasive și stabilirii reacției și a conduitei acestuia, determinînd astfel gradul de afectare a climatului de integritate instituțională și riscurile de corupție în cadrul entității publice în procesul evaluării integrității instituționale; *testarea integrității profesionale* - totalitate a proceselor aferente desfășurării testului de integritate profesională, etapă a evaluării integrității instituționale; *testor* - angajat al Centrului Național Anticorupție sau al Serviciului de Informații și Securitate abilitat, în temeiul prezentei legi sau Legea speciale, cu atribuții și competențe de aplicare a testelor de integritate profesională; *incident de integritate* - manifestare de corupție produsă în împrejurări reale, altă manifestare similară manifestării de corupție, produsă în cadrul unui test de integritate profesională.

Conform art.6 Legea privind evaluarea integrității instituționale nr.325 din 23 decembrie 2013, (1) subiecți ai evaluării integrității instituționale sînt entitățile publice, organele de autoadministrare, agenții publici, Centrul Național Anticorupție și Serviciul de Informații și Securitate. (2) Evaluarea integrității instituționale se efectuează în privința entităților publice și prevede posibilitatea aplicării testelor de integritate profesională agenților publici. (3) Evaluarea integrității instituționale și testele de integritate profesională sînt realizate de către Centrul Național Anticorupție și Serviciul de Informații și Securitate.

Conform art.7 Legea privind evaluarea integrității instituționale nr.325 din 23 decembrie 2013, (1) agenții publici au dreptul: a) de a fi informați despre cerințele specifice de integritate profesională pentru activitatea agenților publici în cadrul entității publice, precum și despre sancțiunile disciplinare care pot fi aplicate pentru nerespectarea lor, în conformitate cu prevederile art. 5; b) de a fi informați cu privire la planul de integritate, adoptat în urma anunțării rezultatelor evaluării integrității instituționale; c) de a fi informați cu privire la testele de integritate profesională realizate în privința lor; d) de a contesta, în ordinea contenciosului

administrativ, în instanța de judecată aplicarea testului de integritate profesională realizat în privința sa. (2) Agenții publici au obligația: a) să nu admită manifestări de corupție; b) să denunțe imediat organelor competente orice tentativă de a fi implicați în acțiunile prevăzute la lit.a); c) să denunțe imediat influențele necorespunzătoare, să declare cadourile și conflictul de interese în conformitate cu legislația; d) să cunoască și să respecte obligațiile ce le revin conform politicilor anticorupție naționale și sectoriale prevăzute la art.5; e) să respecte cerințele specifice de integritate profesională pentru activitatea agenților publici în cadrul entității publice, care i-au fost aduse la cunoștință; f) să îndeplinească măsurile incluse în planul de integritate adoptat în urma evaluării integrității instituționale.

Conform art.9 Legea privind evaluarea integrității instituționale nr.325 din 23 decembrie 2013, (1) instituția care evaluează integritatea instituțională are următoarele drepturi: a) de a determina domeniile de inițiere a evaluării integrității instituționale, entitățile publice care urmează a fi evaluate, agenții publici din cadrul entității publice selectați aleatoriu pentru a fi supuși testelor de integritate profesională, precum și frecvența evaluărilor, în conformitate cu metodologia prevăzută la alin.(2) lit.h); b) de a organiza și a beneficia de instruiri speciale cu privire la metodele și mijloacele aplicate în cadrul evaluării integrității instituționale; c) de a folosi în cadrul testării integrității profesionale acte care codifică identitatea persoanelor, inclusiv a celor prevăzute la art.16 alin.(2), a structurilor, organizațiilor, încăperilor și mijloacelor de transport; d) de a efectua repetat o evaluare a integrității instituționale a entității publice anterior evaluate pentru a verifica progresele de consolidare a integrității instituționale, urmare a adoptării și implementării planului de integritate; e) de a propune entităților publice ierarhic superioare și/sau organelor de autoadministrare destituirea conducătorilor entităților publice supuse evaluării repetate, conform lit. d), în cazul eșuării planului de integritate; f) de a contesta deciziile conducătorilor entităților publice pe marginea rapoartelor de evaluare a integrității instituționale sau a refuzului entităților publice ierarhic superioare și organelor de autoadministrare de a da curs propunerii prevăzute la lit.e) în conformitate cu prevederile Codului administrativ; g) să aibă acces gratuit la registrele de stat, inclusiv în format electronic, la bazele de date de stat necesare pentru verificarea respectării politicilor anticorupție naționale și sectoriale care asigură climatul de integritate instituțională, prevăzute la art.5.

Conform art.15 alin.(3) și alin.(4) Legea privind evaluarea integrității instituționale nr.325 din 23 decembrie 2013, (3) în procesul testării integrității profesionale, testorii întreprind măsurile necesare în vederea susținerii situațiilor virtuale simulate, planificate conform alin.(1) lit.e), asigurând astfel realizarea prevederilor planului de testare a integrității profesionale. La solicitarea instituției care evaluează integritatea instituțională, alte instituții îi acordă asistență gratuită la realizarea măsurilor de susținere a situațiilor virtuale simulate. (2) În situații neprevăzute, testorii pot devia de la planul aprobat în măsura în care acțiunile lor contribuie la realizarea obiectivelor testării integrității profesionale și nu conduc la schimbarea condițiilor de autorizare a deciziei motivate prevăzute la art.14.

Conform art.16 alin.(5) Legea privind evaluarea integrității instituționale nr.325 din 23 decembrie 2013, fixarea comportamentului agentului public supus testului de integritate profesională se face cu utilizarea mijloacelor de înregistrare audio/video, mijloacelor de comunicare, altor mijloace tehnice de obținere în mod ascuns a informației din dotarea instituțiilor care evaluează integritatea instituțională sau din alte surse, precum și cu posibilitatea transmiterii bunurilor, oferirii serviciilor, acordării privilegiilor și avantajelor, doar în condițiile reflectării acestor mijloace și posibilități în decizia motivată de inițiere a testării integrității profesionale, autorizată conform art.14.

Conform art.17 alin.(1) și alin.(2) Legea privind evaluarea integrității instituționale nr.325 din 23 decembrie 2013, (1) rezultatul testului de integritate profesională este apreciat drept: a) pozitiv - dacă agentul public testat a dat dovadă de integritate profesională, respectând obligațiile prevăzute la art.7 alin.(2) lit.a)-c); b) negativ - dacă agentul public testat nu a respectat obligațiile prevăzute la art.7 alin.(2) lit.a)-c); c) neconcludent - dacă comportamentul agentului public testat nu permite aprecierea rezultatului testului nici ca pozitiv, nici ca negativ, precum și în situațiile în care testul de integritate profesională a fost realizat cu încălcarea prevederilor prezentei legi. (2) Materialele testelor de integritate profesională se verifică de către judecătorul din cadrul instanței de judecată care a autorizat decizia motivată de inițiere a testării integrității profesionale. În procesul verificării, judecătorul examinează respectarea de către testor a deciziei motivate, confirmă sau modifică propunerea instituției care evaluează integritatea instituțională cu privire la aprecierea comportamentului agentului public testat și constată rezultatele testării integrității profesionale în conformitate cu prevederile alin.(1).

Conform art.18 alin.(1) și alin.(2) Legea privind evaluarea integrității instituționale nr.325 din 23 decembrie 2013, (1) după parcurgerea tuturor etapelor prevăzute la art. 13, instituția care evaluează integritatea instituțională întocmește raportul privind rezultatele evaluării integrității instituționale, care conține informații privind: a) inițiatorul și etapele evaluării integrității instituționale; b) riscurile de corupție ce afectează activitățile entității publice; c) constatările cu privire la climatul de integritate a entității publice, conform prevederilor art.5; d) incidentele de integritate admise de agenții publici; e) rezultatele testării integrității profesionale a agenților publici, cu descrierea activităților de testare desfășurate conform planului de testare a integrității profesionale, a comportamentului și acțiunilor agenților publici în timpul testului; f) nivelul de afectare a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului prin manifestările de corupție din cadrul entității publice; g) recomandările/cerințele minime de înlăturare a riscurilor de corupție. (2) Raportul prevăzut la alin.(1) se întocmește astfel încât să nu fie admisă deconspirarea persoanelor implicate în realizarea testului de integritate profesională, să nu fie dezvăluite forțele, mijloacele, sursele, metodele și planurile de activitate ale Centrului Național Anticorupție și ale Serviciului de Informații și Securitate, precum și alte informații cu accesibilitate limitată.

În contextul certitudinii juridice, orice persoană căreia nu i-au fost satisfăcute cerințele legale de către o autoritate publică trebuie să cunoască într-o formă explicită motivele care au stat la baza unei asemenea hotărâri. Enunțarea abstractă și evazivă a normei legale fără a o proiecta situației faptice nu îndeplinește dezideratele abordate mai sus.

În speță, se atestă că conform Extrasului din Raportul CNA privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului național de securitate publice și subdiviziunilor din subordine (numărul înregistrării *****din 05.07.2022), CNA a stabilit: ”1.9. *****a.n*****, IDNP ***** ofițer al Secției de escort și misiuni speciale, echipaj ***** traseiul Suruceni-Leușeni(M1), exercitându-și atribuțiile de serviciu, a stopat autormobilul condus de testor pentru depășirea limitei de viteză admisă în localitate. Agentul public i-a comunicat testorului încălcarea comisă, după care a întrebat dacă mai sunt puncta de penalizare, unde testorul a negat. Îndreptându-se spre automobilul de serviciu agentul public *****a întrebat testorul dacă este un băiat de treabă. Ulterior, după o mică discuție agentul public i-a spus testorului să aducă asigurarea și să uite în ea. Testorul a întrebat cât să pună în ea, însă agentul public a lăsat la discreția testorului, menționând că să fie omenește. Discuția a avut loc în prezența agentului public 1.10. Testorul a pus 200 lei în file-ul asigurării auto și a înmânat-o agentului public *****care a scos banii din file și a întors asigurarea testorului, lăsându-l pe ultimul să plece, fără întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție. Agentul public 1.10 avea posibilitatea să

vadă transmiterea mijlocaelor bănești, a cunoscut despre faptul comiterii contravenției de către testor și neîntocmirea procesului-vrebal cu privire la contravenție în privința acestuia.

Instanța de judecată menționează că, la 05 iulie 2022 Centrul National Anticorupție a informat Inspectoratul General al Poliției despre faptul că în cadrul procesului de evaluare instituțională inițiat la Inspectoratul Național de Securitate Publică, agenții publici din cadrul entității au fost supuși, în perioada de la 07 septembrie 2021 până la 07 martie 2022, testării integrității profesionale în condițiile Legii privind evaluarea integrității instituționale. Agenții publici supuși testului au fost selectați aleatoriu, iar identificarea acestora s-a efectuat în baza informației prezentate de către INSP prin scrisoarea *****din 06 mai 2022, care a fost incompletă. În context, s-a solicitat în termen de 10 zile să se identifice agenții publici testați dar neidentificați de către experții CNA, având ca suport Raportul privind rezultatele testării integrității profesionale, înregistrările audio/video ale testării integrității profesionale, precum și tabelul cu data și ora desfășurării testului. Informația respectivă urma a fi prezentată în mod prioritar Centrului Național Anticorupție, pentru a include rezultatele în cazierul privind integritatea profesională a agenților publici.

În speță, instanța reține că în cadrul cercetării judecătorești, și anume la etapa reproducerii înregistrărilor video efectuate în cadrul testului de integritate profesională în privința reclamantului *****s-a constatat că, reclamantul***** ofițer al Secției de escortări și misiuni speciale, echipaj ***** pe traseul Suruceni-Leușeni M1, exercitându-și atribuțiile de serviciu, a stopat autormobilul condus de testor pentru depășirea limitei de viteză admisă în localitate. Agentul public i-a comunicat testorului încălcarea comisă, după care a întrebat dacă mai sunt puncta de penalizare, unde testorul a negat. Îndreptându-se spre automobilul de serviciu agentul public *****a întrebat testorul dacă este un băiat de treabă. Ulterior, după o mică discuție agentul public i-a spus testorului să aducă asigurarea și să uite în ea. Testorul a întrebat cât să pună în ea, însă agentul public a lăsat la discreția testorului, menționând că să fie omenește. Discuția a avut loc în prezența agentului public 1.10. Testorul a pus 200 lei în file-ul asigurării auto și a înmânat-o agentului public *****care a scos banii din file și a întors asigurarea testorului, lăsându-l pe ultimul să plece, fără întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție.

Prin urmare, se constată că reclamantul *****exercitându-și atribuțiile sale funcționale, a admis manifestării de corupție, prin ce a încălcat prevederile art.7 alin.(2) lit.a) din Legea privind evaluarea integrității instituționale nr.325 din 23 decembrie 2013.

Conform art.5 alin.(2) lit.lit.g), h) și i) Legea privind evaluarea integrității instituționale nr.325 din 23 decembrie 2013, climatul de integritate instituțională se asigură prin aplicarea politicilor anticorupție naționale și sectoriale, precum și a cerințelor specifice de integritate profesională pentru activitatea agenților publici în cadrul entității publice. Se consideră politici anticorupție naționale și sectoriale care asigură climatul de integritate instituțională următoarele: g) denunțarea și tratarea influențelor necorespunzătoare; h) denunțarea manifestărilor de corupție și protecția avertizorilor de integritate; i) neadmiterea manifestărilor de corupție.

Se menționează că conform art.26 alin.(1) lit.k[1]) Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr.320 din 27 decembrie 2012, polițistul își desfășoară activitatea profesională în interesul și în sprijinul persoanei, comunității și al instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii, fiind obligat să respecte prevederile art.7 alin.(2) din Legea nr.325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale.

Instanța apreciază critic argumentele reclamantului precum că, Raportul privind rezultatele testării integrității profesionale se bazează pe activități de provocare, or, situația în care a fost

testat reclamantul nu constituie o provocare din partea testorului, dar o situație simulată, similară celei din activitatea de serviciu, asupra căreia se întocmește un raport privind rezultatele testării, iar din înregistrările audio/video este cert că testorul nu a exercitat asupra reclamantului influență încât acesta să comită o faptă interzisă, ci dimpotrivă, comportamentul reclamantului denotă că aceste era predispus să admită un comportament coruptibil, propunând testorului să uite în asigurarea și să pună în ea ceva să fie omenește. Având în vedere că agentului de patrulare îi este interzisă oprirea nemotivată a autovehiculelor, ceea ce îi este cunoscut reclamantului, iar testorul a fost stopat pentru comiterea unei încălcări în domeniul circulației rutiere, agentul era obligat să întocmească, însă, nu a întocmit proces-verbal cu privire la contravenție, iar argumente plauzibile în sensul dat nu a fost invocate. Pentru fapta în legătură cu care a fost stopat testorul(depășirea limitei de viteză) legea nu prevede înlăturarea răspunderii contravenționale, cu adresarea unei observații verbale făptuitorului. Având în vedere comportamentul și intenția testorului de a soluționa cauza în mod alternativ, reclamantul era obligat să respingă în mod cert această propunere ilicită și să denunțe imediat organelor competente despre această situație.

Instanța reține că Centrul Național Anticorupție a inițiat testarea integrității profesionale cu respectarea procedurilor legale de motivare a deciziei de inițiere a evaluării integrității instituționale și a fost împuternicit legal să desfășoare testarea integrității profesionale, inclusiv în privința reclamantului, prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 07 septembrie 2021.

Evaluând starea de fapt și starea de drept, instanța de judecată conchide asupra legalității Raportului privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor subordonate nr.*****din 05 iulie 2022, în partea în care este vizat reclamantul*****

Argumentele reclamatului indicate în acțiunea depusă și susținute în ședința de judecată de către reprezentantul reclamantului, instanța de judecată le apreciază ca fiind formale și neîntemeiate, care nu pot servi temei legal pentru admiterea acțiunii, deoarece nu s-a stabilit vreun temei de ilegalitate a actului administrativ contestat. Or, în conformitate cu art.93 alin.(1) Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Reclamantul este un agent public, care exercită atribuțiile unei funcții publice, în cadrul unei autorități publice, iar scopul legii care prevede procedura de evaluare a integrității instituționale constă în prevenirea și combaterea corupției în cadrul entităților publice. Prin urmare, reclamantul nu poate să pretindă că comportamentul acestuia este conform cadrului legal, atunci când el, fiind în serviciul public, a pretins ilegal și a primit ilegal de la testor suma de 200 lei și nu a întocmit în privința ultimului procesul-verbal cu privire la contravenție pentru încălcarea RCR.

Astfel, instanța de judecată conchide că reclamantul interpretează eronat starea de fapt și de drept, iar actul administrativ contestat este legal și întemeiat, emis cu respectarea procedurii stabilite de Legea privind evaluarea integrității instituționale nr.325 din 23 decembrie 2013.

Alegațiile părții reclamante prin care se invocă necesitatea aplicării analogiei jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului în materie penală, la fel, nu pot fi reținute de către instanța de judecată. Or, garanțiile unui proces penal și a celui civil, sunt diferite. Procedura evaluării, căreia a fost suspus reclamantul *****nu are nici un element conex materiei penale, ci se circumscrie eventualei răspunderi disciplinare, căreia va putea fi supus reclamantul de către angajator, ca urmare a evaluării eșuate a integrității profesionale.

Potrivit art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge

acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)–e).

În consecință, analizând normele legale în coraport cu circumstanţele faptice stabilite, instanța de judecată conchide că, actul administrativ individual defavorabil contestat – rezultatul negativ al testării integrității profesionale, este legal în fond, emis de către organul competent și cu respectarea procedurii prestabilite, ceea ce denotă că temei de admitere a acțiunii reclamantului privind anularea acestuia nu există, deoarece actul individual defavorabil contestat este legal.

În temeiul prevederilor art.art.224 alin.(1) lit.f), 232 din Codul administrativ al Republicii Moldova, art.art.239-241 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Acțiunea în contencios administrativ a reclamantului *****împotriva Centrului Național Anticorupție privind anularea rezultatului negativ al testului de integritate profesională, și anume a *****al Raportului privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine(numărul de înregistrare *****din 05.07.2022) privind înregistrarea rezultatului negativ al testului de integritate profesională, prin încălcarea prevederilor art.7 alin.(2) lit.a) al Legii nr.325/2013, de neadmitere a manifestărilor de corupție, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru (adresa: mun.Chișinău, bd.Ștefan cel Mare și Sfânt nr.162).

Judecător Liudmila Holeviţcaia